
Szokoly Tamás

NOVEMBER

Szent András hava: köd és szomorúság
nem vagy itt azért vagyok én is szomorú
álmos a délután a szívem nehéz
fölkavar az emlékezés
a levelek lustán zizegnek
hajad pácolt ében
szemeid tiszta tavak
átúszom az óceánt
szép emlékek darvadozzanak

lusta vagyok
szomorú vagyok
lehetetlen vagyok
vaj és vas kő és csillag
por és esély vagyok
sekély vagyok
rossz vagyok bűnös vagyok
árva vagyok szerelmes vagyok
roppant nagy ököl
és roppant nagy ökör vagyok
bánatos zúzmarás rozsdásbarna
vagyok
VAGYOK
még vagyok
cogitó ergo sum
sum est id
félem a cidrit
vagyok

KÖNYÖRGÉS A KARÁCSONYI SZÉLHEZ

ó
szél
szél szél
vad karácsonyi
szél szűnj sziszegni
sustorogni lökdösődni hány
torogni – a szegényeknek puha
hó
kell
békesség kell
melegség kell tű-
levelű álom csillagszórós
éj! hallod-e szél vad karácsonyi
szél! központi fűtéses tűzhelyünk köré
danolni alig ülünk /ünnepnapokon néhanap/ ha
ülünk
akik
ülünk
bár nagyon fá-
zunk akik fázunk nem
jön el a mi országunk szél
szél vad karácsonyi szél – gyer-
tyánk körömig égett ostoros zsoldáros
ének – akik még emlékszünk: mi a dal – nem
csep ki szánkon fiatal vénnek tanácsa lettünk
hall-
gató
nyájad jászol-
hoz kötött tehetet-
len állat
lucskos husza-
dik század szele szél vad ka-
rácsonyi szél – házunk eleve huza-
tos kények adják ki s kamatos kamatok szta-
niol jézusok kapatos angyalkák itt nem lakók –
szívünkben mint künn a világban háború szeretet
árvaság van maradék melegünk békénk ne fúdd el légy
a vendégiünk borral és kenyérrel szél szél szél vad ka-
rác-
sonyi
szél!